

פְּרֻשֶׁת עֵינַן חַמְדָּה

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר - מִתֵּן תּוֹרָה

אם כן, אפוא, נסתכל נא בעצמנו ונבחן את מידת ההתלהבות שלהם מול הנכונות שלנו, עד כמה מוכנים אנחנו למסור את נפשנו בעבור כבוד התורה? עד כמה מוכנים אנו ללחום בעד קיומה? מהו המחיר, שאנו מוכנים לשלם בעד שלמותה?

האם ניצתה בנו אש של מעלה כאשר פוגעים פגיעות גסות וקשות בתורה, ומכל שכן, כאשר רוצים לגזול ולשלול מעמנו את קדושת התורה, האם מוכנים אנו להקריב כאשר מפשרים ומזייפים פעמים על צורת התורה האמיתית, האם אנו עומדים על המשמר כראוי, האם אנחנו מוכנים להתבזות על כבוד התורה?

ויותר מזה, האם אנו בעצמנו מבקרים את ה"אני" שלנו, כאשר אנו מתרשלים בלימוד התורה, האם אנו שומרים מספיק שיצרנו הרע לא יפגע בערך התורה, שאנו עצמנו לא נזלזל בכבודה ושלא נזייף אותה, אלא נעמוד על המשמר בצורה יעילה ונכונה כדי להשתמר מפני היצר שבתוכנו?

במדרש (רבה ט, ט): "רבנן אמרי, כיוון שידע משה שהיה לו למות באותו היום, מה עשה? א"ר ינאי: 'כתב י"ג תורות, י"ב לי"ב שבטים, ואחת הניח בארון, שאם יבקש אחד לזייף דבר שיהיו מוצאים אותה בארון'."

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

הגמרא במסכת שבת (פז ע"ב): "כשעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: 'ריבונו של עולם, מה לילוד אישה בינינו?', אמר להם: 'לקבל התורה בא', אמרו לפניו: 'חמדה גנוזה, שנגנזה לך תתקע"ד דורות, קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם?' וכו'. אמר לו הקב"ה: 'החזר להם תשובה', אמר לפניו: 'ריבונו של עולם, מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל פיהם'."

ולכאורה, צריך להבין: מה יש למלאכים כנגד משה, שירצו לשרוף אותו בהבל פיהם? במה יש להם להאשימו?

ותירץ הגאון מהר"ח זייעיק זצ"ל: 'מזה אנו יכולים לראות דוגמא איך להתגונן ואיך לצאת לקרב, כנגד מי שרוצה לשלול ולהוציא את התורה מידו, או מי שרוצה לפגוע בכבוד התורה'.

'המלאכים התרגשו ונתגלה להם הסוד של עליית וביאת משה למרום, שמטרתו היא להוריד את התורה למטה, והם נדעזעו ונדהמו לשמוע על הדבר הזה. ניצתה בהם אש של קודש, עד כדי נכונות לשרוף את מי שגורם לך, ואפילו זה משה איש האלוקים, אף שילוד אישה הוא, וגם אם ידעו להעריך אותו, למרות זאת חשבו לשורפו כדי לסכל בכך את מטרתו ליטול עימו את התורה'.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונת יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה אמנון בן מזל - פרנסה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ גלית בת מסודי עובדיה בן נעימה אליהו ישי בן ז'ילה גילה נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה רחן אברהם וב"מ

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר אילן בן ג'ולייט חגית בת ז'ילה גילה נימה בת נאוה פנינה בת עליזה יוסף בן רחמה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ'הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה - בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת טשפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה איריס אהובה בת שרה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר - נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בן רחל ברכה שלו בן מזל פחימה יהודה אריה בן רחל ברכה נחום בן כירה דולב בן איריס אהובה - רפואת הנפש נעמי בת רחל כל עם ישראל

ה סיון תשע"ב 26/05/2012

פרשת במדבר

הפטרה: והיה מספר - הושע ב ערב חג שבועות

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:08	20:17	18:57	
21:05	20:21	19:19	ת"א
21:08	20:22	19:22	חיפה
21:08	20:18	19:19	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת כזלה בת אסנת ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולשמעון בן שמחה

זק"ש, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה

שואל ומשיב בהלכה – הלכות שבת

האם בשבת מותר לטלטל מכשיר עם גוף חימום ומה לגבי מאורר?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

תשובה: **!**

יש אומרים, שאין לטלטל מכשירי חשמל שיש בהם חוטי להט או גופי חימום המתאדמים כאש, כגון תנור חימום, מפזר חום, רדיאטור, מיחם חשמלי וכיוצא. ואסור לטלטלם אפילו לצורך גופו או מקומו. **מקורות:** דכל אלה כדין טלטול נר שפסק השו"ע (או"ח סימן רעט) לאסור משום שהשלהבת היא מוקצה והנר כולו נעשה בסיס לאיסור, והוא הדין, כאן שהרי עיקר השימוש הוא בגופי החימום אלו המשמשים אותו, וממילא כל המכשיר נעשה בסיס. ואין לטלטלו לצורך גופו או מקומו, כדין מוקצה מחמת גופו.

ומכל מקום העיקר להלכה כדעת היש מתירים לטלטל לצורך גופו או מקומו. **מקורות:** ראה להראש"ל בשו"ת יחווה דעת ח"ה (סימן כח) ולא דמי לנר שהשלהבת יש בו ממש, ולכן הנר חשיב ככלי שמלאכתו לאיסור, אבל בזרם חשמל שאינו ניכר לעין, לא שייך דין בסיס לדבר האסור. וכן כתב בשו"ת אגרות משה ח"ה (סימן מט, נ) דלצורך גופו או מקומו מותר, וע"ע שו"ת אז נדברו ח"ה (סימן לג). וע"ע להגאון חזון איש (סימן יג ס"ק טו).

מכשירי חשמל שאין בהם חוט להט הפועלים על ידי חשמל או בטריה כגון שעון, לכל הדעות מותרים בטלטול. **מקורות:** היות ואין הכלי נעשה בסיס לבטרייה, אלא אדרבה הבטרייה היא לצורך שימוש הכלי. ואפילו יש בשעון מחשב מותר, כיון שעיקרו הוא השעון.

מאורר אם הוא פועל מותר להזיזו ממקום למקום, אך ייזהר, שלא יתנתק ממקום חיבורו בחשמל. **מקורות:** עיין שו"ת מנחת שמואל ח"א (סימן ט), שו"ת אגרות משה ח"ג (סימן מט) וח"ח הנד"מ ח"ה (או"ח סימן כג), שו"ת בית אבי ח"ג (סימן לד). ומאידך יש מחמירים לטלטלו אך ורק לצורך גופו או מקומו ראה שו"ת באר משה ח"ח (סימן לא, שבט הלוי ח"ח (סימן קסז). אולם כאשר המאורר כבוי לכל הדעות דינו ככלי שמלאכתו לאיסור, ומותר רק לצורך גופו או מקומו. ראה שו"ת שבט הלוי ח"ח (סימן קסז).

שוב יום אחד לפני מיתתך

"גבאי הצדקה מירושלים הגיעו!" נשמעה הקריאה במשרדם המרווח של האחים לוי בניו יורק. אל חדר ההמתנה שלפני המשרד שבבעלותם של אילי ההון, האחים לוי, נכנס הצדיק רבי יום טוב פוליטי זצ"ל, שעלה מתורכיה לארץ ישראל, והיה הגבאי המסור של ישיבת פורת יוסף. ראשי הישיבה ופרנסיה שהכירו את ר' יום טוב, כאדם חסיד, ירא שמים ומקפיד על קלה כחמורה, מינו אותו מתוקף תפקידו כאחראי על כספי הישיבה. הם ביקשו ממנו לסייע בעדם להחזיק את הישיבה על מאות תלמידיה, ולאסוף בעבורה כספים ברחבי העולם.

כך היה טס ממדינה למדינה, עולה על המטוס ויורד אל רכבת, מתייגע בדרכים ובנסיעות, מקבץ פרוטה לפרוטה באמונה, ומעביר הכל לפרנסי הישיבה, כדי שיוכלו לכלכל את לומדי התורה. לכל מקום נסע כשתיקן לציודו. תיק בעל נפח גדול, ובו טמון דבר מה. איש לא ידע מהו. תמיד נשא את משאו בשתיקה, מקפיד לקחתו לכל מקום, שבו הוא נמצא, כאילו הוא חלק בלתי נפרד ממנו. "מישהו יודע, מה יש לרב בתיקו?" תהו הפקידים במשרד של לוי. "אולי ציוד אישי?" העלה אחד. "אולי אוכל?" שיער האחר. "לא ייתכן", פסק חברו. "האם הוא נושא את מזונו ואת בגדיו לכל מקום?" איש לא ידע להשיב. גם כשהגיע לאירופה, חזר המחזה. על עצמו. ר' יום טוב והתיק הנצחי, צועד יחד עימו לאשר ילך. נוסע ברכבת, התיק על ברכיו, ישוב ברכבו הפרטי של אחד מתורמי הישיבה, והתיק עימו לציודו. עולה למטוס בדרכו חזרה הביתה, והתיק אצבעותיו, הוא לא הטמין אותו בתא המטען, כמו את כל המזוודות האחרות. "אולי שם הוא מניח את כל כספו?" אך לא. כולם ידעו שאת הכסף הוא מפקיד בבנק למען הישיבה. אם כן, מה מונח בתיקו? נשארה התעלומה בעינה.

לא רק בחו"ל שמר הרב על תיקו סמוך לגופו. גם בלכתו בארץ הקודש, שמר על התיק צמוד אליו. גם כשהלך ברחובות ירושלים עיר הקודש, התיק היה עימו. כמעט בכל יום, נכנס להתפלל בישיבה, התעטף בטלית, התעטר בתפילין, והתיק הנצחי לציודו. לאחר מכן היה יושב ללמוד, והתלמידים היו מגניבים מבט, מנסים להעלות השערות מה טמון בתיק שאינו עוזב את בעליו. תמיד התיק נראה באותו גודל, ונראה שהתכולה שבו כלל לא השתנתה. והוא היה מושא לסקרנות הציבור. באחד הימים לא הצליחו התלמידים להתאפק. מראה התיק הצית בהם את הדמיון. הם מוכרחים לדעת, מה האוצר אותו לוקח ר' יום טוב לכל מקום בעולם, ומדוע הוא מסרב להיפרד ממנו.

אחד התלמידים ניגש אל הגבאי המסור, כחכח בגרונו, והעלה את השאלה המציקה מרוב סקרנות: "מה יש לכבודו בתיק הגדול?" ר' יום טוב התחייך. "הרוצה אתה לדעת?" שאל במתינות. "כן", השיב התלמיד בלהיטות, אינו יכול לשאת אף לא רגע אחד נוסף של מתח. "ובכן, בתיק יש תכריכים!", גילה ר' יום טוב. "תכריכים?" נדהם התלמיד הצעיר. "תכריכים?" תהו חבריו, שעמדו מאחור, והמתינו גם הם בקוצר רוח לשמוע את הסוד הגדול שאוצר בחובו התיק. "כן, תכריכים", חזר ר' יום טוב בפשטות.

"רוצה אני להזכיר לעצמי את מאמר חז"ל שאמרו: 'דע, מאין באתה ולאן אתה הולך', ו'שוב יום אחד לפני מיתתך'. מלבד זאת, שהתכריכים מזכירים לי את יום המיתה. אני רגוע בחברתם. והלא מתוקף תפקידי אני נודד ונוסע כל העת בין ערים ומדינות רבות. אינני יודע, מתי אקרא לישיבה של מעלה. איש לא יגלה לי, מהו היום בו אפטר ואלך לבית עולמי. אך רוצה אני, שיהיו תכריכים מצויים איתי תמיד. לכן רכשתי אותם וצררתי באמתחתי, כדי שאם אקרא לפתע להיאסף אל אבותיי, יוכלו מיד לעטוף אותי לצורך קבורתי!" פיהם של התלמידים נותר פעור בתדהמה. לתשובה שכזאת, כלל לא ציפו. ר' יום טוב משך בכתפיו, נטל את תיקו ונכנס אל המשרד, להמשיך בעבודת יומו. ואילו התלמידים נותרו המומים עוד שעה ארוכה. כעת שמעו שיעור מוסר בלתי מתוכנן, אותו לא ישמעו בכל חייהם.. (דורש טוב לעמו)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מדי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חיג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

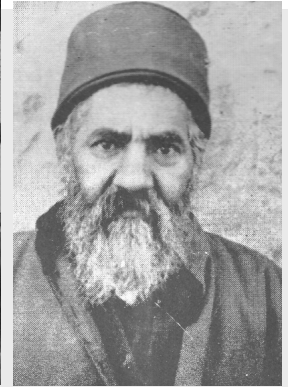
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל 054-7646633

הגאון הרב יעקב חיים סופר זצ"ל- נולד בבגדאד בשנת ה'תר"ל (1870). למד בצעירותו בבית-המדרש בית זלכה ומילדותו למד בשקידה ובהתמדה. מיעט בתאוות העולם, מיעט בשיחה ובשינה. גאון בנגלה ובנסתר. התפרנס כסופר סת"ם, ומכאן שם משפחתו "סופר".

בשנת ה'תרס"ד (1904) עלה לארץ והצטרף אל המקובלים בבית המדרש "בית אל" שבעיר העתיקה. רבים שיחרו לפתחו בבקשות

לתפילה וישועה. מימיו לא שח שיחה בטלה בבית הכנסת ובעת הסעודה. הקים עם חבריו את ביה"כ שושנים לדוד" בשכונת הבוכרים בירושלים. ענותן מופלג. כאשר ביקשוהו למנותו כרבה של דמשק סירב. למד בישיבת המקובלים "רחובות הנהר". העיד הגאון ר' יהודה צדקה, כי מדי שבת צורת הגאון הייתה משתנה לבלתי הכר ממש. נפטר ביום שבת קודש ט' סיוון ה'תרצ"ט (1939). חי כ-69 שנים. ציונו בחלקת החסידים לעדת הבללים שבהר הזיתים.

אביו: ר' יצחק ברוך ממשפחת מוסא. **אמו:** הרבנית אסתר. **אשתו:** הרבנית פרחא. **בנו:** ר' משה. **בתו:** רג'ינה. **מרבתינו:** אביו, ר' יצחק ברוך, ר' אלישע דנגור. **חברותא:** ר' חיים שאול הכהן דוויק. **מספריו:** **כף החיים** - על אורח חיים ויורה דעה (10 חלקים, עסק בחיבור זה קרוב לארבעים שנים!) **יחוקי חיים** - דרשות **יבאר מים חיים** - שו"ת **יחיים עד העולם** - דרשות **יגל יעקב** - דרשות על פרשות השבוע **יקול יעקב** - הלכות סת"ם **יישמח ישראל** - דרשות **בית יעקב** - דרשות **יעדות ביעקב** - דרשות לשבתות **יחפץ בחיים** - דרשות לאירועים **יקונטרס החלומות** - דברים שהתגלו בחלום (כ-700 חזיונות שגילו לו מן השמים).

בספר "אבותינו סיפור לנו" הובא סיפור מופלא על הגאון ר' יעקב חיים סופר זצ"ל, אשר קבע לימודו בעזרת הנשים של בית-הכנסת "שושנים לדוד", בו שכן תלמוד תורה הספרדי. וכשהחלה רעידת האדמה פרצו זעקות שבר. קם הרב מתלמודו, והורה לילדי התלמוד תורה לצאת מיד לרחוב. הוא עצמו עמד במרפסת ועקב אחר יציאתם, ולא שת ליבו לאזהרות החוזרות ונשנות של הסובבים אותו, **שהמבנה מסוכן והמרפסת עומדת לקרוס בכל רגע**. רק לאחר שהודיעו לו, שהבניין פונה מכל יושביו, פנה הרב לצאת, ושם גילה את הגאון הרב עובדיה יוסף שליט"א שהיה אז ילד רך, כאשר תקרת הישיבה נפלה עליו, ולא הייתה לו שום אפשרות לחלץ את עצמו, והגאון חילצו. לאחר מכן ירד לקומת הקרקע. אך דרכו רגליו על הקרקע, הזדעזע הבניין מאחוריו, המדרגות התפוררו, והגג התמוטט ברעש גדול ובענן אבק, והיה הדבר לעיני כל לפלא גדול!

להלן סיפור מופלא שסיפר הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל ששמע את הסיפור מפי דודו, הגאון ר' יהודה צדקה זצ"ל: פעם אחת, בעל 'כף החיים' (שהיה מתלמידי רבנו יוסף חיים), ישב וכתב חידושי תורה, והנה באמצע הלילה הוא רואה את מלאך הממונה על הנשמות שבא ליטול את נשמתו. אמר לו בעל 'כף החיים': "הרי עוד לא סיימתי לכתוב את הספר 'כף החיים'!". אמר לו מלאך המוות: "יש גזרה על הציבור, והקב"ה רוצה לקחת צדיק אחד שיכפר על הדור".

אמר לו הגאון: "וכי אני צדיק?! תלך לרבי יחזקאל עזרא, המגיד הירושלמי, כי הוא צדיק גמור!". הלך מלאך המוות לחכם יחזקאל עזרא ואמר לו: "באתי לקחת את נשמתך, מכיוון שישנה גזרה, וצדיק מכפר על הדור, וחכם יעקב סופר שלח אותי אליך". אמר לו הרב עזרא: "תלך לחכם יצחק שרים, הוא צדיק שמגן על הדור, לך תיקח את נשמתו".

בבוקר נכנסו חכם יעקב סופר והרב עזרא לבית המדרש, והרב צדקה יושב במקומו. אמר הרב עזרא לרבי יעקב סופר: "למה שלחת לי אותו?". אמר לו: "מכיוון שאתה צדיק". אמר לו הרב: "מה עשית?". אמר לו: "שלחתי אותו לחכם יצחק שרים". וכן היה, שבאותו בוקר נפטר הרה"ג יצחק שרים, שהיה למדן גדול וחסיד.

עוד סיפור מופלא שסיפר הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל המלמדנו על כוחם של רבותינו, ומעשה שהיה- כך היה: בבגדד היה גוי אחד שונא ישראל מובהק, ובכל הזדמנות, שהייתה לו, נהג לבזות את היהודים. פעם אחת, הרה"ג חכם סלמאן אליהו זצוק"ל בעל ה'כרם שלמה' (אביו של הרה"ג מרדכי אליהו), והרה"ג חכם יעקב סופר זצוק"ל בעל 'כף החיים', והרה"ג חכם יוסף עזרא זצוק"ל הלכו ברחוב ואותו גוי ראה אותם וקרא להם שיבואו. כאשר הגיעו אליו, **הראה להם, כיצד הוא בולע סכינים לתוך מעיו ומוציא אותם**, והיה עושה זאת על ידי כישוף, והוא החל ללגלג ל"ע על תורתנו הקדושה ולומר: "וכי בתורה שלכם יש דברים כאלו? אתם לא יכולים לעשות זאת!", והחל לבזות את הרבנים.

עמדו הרבנים ואמרו "יהי נועם" ומזמור "יושב בסתר", והנה הגוי לא הצליח להוציא את הסכינים שבלע, כיוון שהמזמור "יושב בסתר" נקרא שיר של פגעים ומבריח את השדים. והוא החל צועק: "הסכינים בבטן שלי, תוציאו אותם!". אמרו לו הרבנים "מה אתה רוצה מאתנו, וכי אנחנו הכנסנו לך אותם?". והוא החל לצעוק: "משה אמת ותורתו אמת, וכל דברי הרבנים אמת, וכל מה שעשיתי היה בשקר".

הגאון רבי יעקב חיים - באחד הימים בדרכו אל הכותל המערבי, ניגשה אליו אשה זקנה, והיא גוללה באוזניו, עד כמה גדולה מצוות גמילות חסדים ובזה אפשר להציל נפשות, וסיפרה, שהיה לה בן אחד כשהגיע לגיל שמונה שנים, וכבר ידע מאה ועשרים דפי גמרא! וחלה ל"ע במחלה שהייתה מחלה מצויה באותה תקופה. אך מאחר שלא היה להם כסף כדי לשלם לרופא, החליט בעלה למכור את ביתו ובכך יוכל לשלם לרופא.

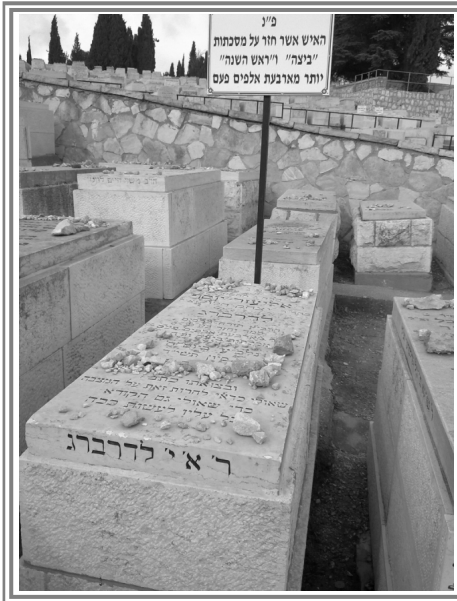
לאחר שמכרו את הדירה, לקח בעלה שתי לירות ורץ לרופא לשלם לו, שירפא את בנו, כעס הרופא ונתן לו שתי סטירות לחי, ואמר לו: "עכשיו אתה נזכר לבוא אצלי? כבר אין תקנה!" ובאמת הילד לא התגבר על מחלתו ונפטר. אמרה לו: "תתאר לעצמך, אילו היה אז גמ"ח היו ממחרים מקודם ללכת לרופא, ואז הילד היה חי, ואם היה ממשיך לגדול, מי יודע איזה גאון היה יוצא הילד הזה".

במעלה הר-המנוחות, לא-הרחק מציונו של האדמו"ר הקודם מבלז, שוכן קבר שעל מצבתו חקוקות השורות האלה: "פ"נ הרה"ח ר' אליעזר-יוסף בן הרה"ח ר' יצחק הלוי לדרברג זצ"ל. הרביץ תורה ברבים, למד וחזר בע"פ למעלה מארבעת-אלפים פעם מסכתות ביצה וראש-השנה. נלב"ע בכ"ג בסיוון ה'תשי"ד. בצוואתו כתב: כדאי לחרות זאת על המצבה, כדי שאולי גם הקורא יקבל עליו לעשות כך".

מה מסתתר מאחורי נוסח בלתי-שגרת זה? ובכן, מעשה שהיה כך היה: ר' אליעזר-יוסף זה, יהודי חינני ותוסס, תלמיד-חכם וחסיד, התגורר בבתי ורשה, ואת רוב עיתותיו הקדיש לתורה ולעבודת ה'. מדי יום ביומו מסר שיעור תורה בבית-הכנסת ואף חיבר ספר בשם 'אהבת השם' המבאר את מצוות אהבת ה' על-פי הסוד.

את פרנסתו מצא בחנות לממכר מכשירי כתיבה ליד שער יפו. בחנות זו נוהג היה ר' אליעזר-יוסף גם מידה מרובה של הכנסת-אורחים. עוברים ושבים, יגיעים מטורח הדרך ומחום השמש, היו נכנסים פנימה, והוא היה מוזג להם כוס מים צוננים להשיב את הנפש. אגב כך היה מחליף עם תלמידי-החכמים שבהם דברי-תורה ואילו באוזני פשוטי-העם היה משמיע דבר-תורה נאה לפרשת השבוע וכיוצא בזה.

יום אחד הופיע בחנות לקוח ממורמר: "ביקשתי נייר לבן וחלק ובמקומו ארזת לי נייר אפור ומחוספס". יצא ר' אליעזר-יוסף החוצה עם גליל הנייר בידו, הביט בו לאור החמה **אז הבין ר' אליעזר-יוסף כי ראייתו**

ביקור אצל רופא מומחה אישר את ממש, שעל-פי טבע תחריף ותלך. **שמצד אחד יש סיכוי כי יציל את בכלל את הראייה**". על-אף הסיכון בוודאות עד שתיעלם לגמרי.

חזר ר' אליעזר-יוסף לביתו ברוח זרם של דמעות פרץ מעינו. בקול **אנותח, אאבד בוודאות את הראייה. מה תהא עליה? האומנם נגזר עליי מצוות תלמוד-תורה השקולה כנגד**

חלפו מספר ימים ור' אליעזר-יוסף משם כשחיוך דק נסוך על פניו. מבית הספרים והתיישב להגות בה. **שישה טמון בין דפי הגמרא ופיו אינו פוסק**

החלה להשתבש.

חששו. בדיקה יסודית של העיניים גילתה בעיה של "יהיה עליך לעבור ניתוח מסובך", פסק הרופא, "ניתוח ראייתך, אך מצד שני יש בו סיכון לא-מועט כי תאבד תמך הרופא בניתוח, שכן בלעדיו תיחלש הראייה

נסערת. נכנס פנימה, הליט את פניו בין שתי כפות ידיו רועד סיפר לבני משפחתו את דברי הרופא. "אם לא ואם אנותח, גם אז מסתכן אני באבדן ראייתי. ותורה שלא אוכל עוד לעיין בספר, להתעמק בסוגיה, ולקיים כל המצוות!?", התייסר.

שב אל הרופא. ישב אצלו כמה שישב, נבדק שוב, ויצא הרופא פנה היישר אל בית-הכנסת, הוציא גמרא מארון חודשים רצופים בילה את רוב שעות היום כשראשו מלימוד.

לאחר חצי שנה שב בשלישית אל הרופא, הפעם כדי לעבור את הניתוח שעליו המליץ. הניתוח בוצע ועיניו של ר' אליעזר-יוסף נחבשו לתקופת-מה, עד אשר יתאחו החתכים והפצע יגליד. מתח וחרדה אפפו את בני-המשפחה, ואילו רוחו של המנותח בעצמו הייתה טובה עליו.

יום אחד העז אחד הסועדים אותו לשאול, כיצד בשעה שהכול אכולי מתח ודאגה, מצליח הוא לשמור על שלוות-רוחו. השיב לו ר' אליעזר-יוסף: "ברור לך שגם אני חרד שמא אהיה סומא שעליו נאמר כי חשוב הוא כמת. מיותר להסביר כמה איני רוצה לאבד את כוח הראייה, שהרבה מצוות והידורי מצווה תלויים בו. ואולם מן הרגע הראשון שבו התוודעתי לחומרת מצבי הייתה עיקר דאגתי נתונה לעניין לימוד התורה".

"כששמעתי לראשונה את חוות דעת הרופא, נחרדתי והתמלאתי צער עמוק. בימים שלאחר מכן התעשתי וחיזקתי את עצמי באמונה ובביטחון בה'. לאחר בחינת המצב מכל צדדיו, חזרתי אל הרופא ושאלתי, **בכמה זמן אפשר לדחות את הניתוח בלי להסתכן יתר על המידה. 'חצי שנה', פסק הרופא. ממנו שמתי את פעמיי אל בית-הכנסת, בהחלטה נחושה להקדיש את ששת החודשים הבאים לשינון של מסכת או שתיים בגמרא, כדי שאם הניתוח ייכשל חלילה, אזכור מסכתות אלו על בוריין. וכך אמנם עשיתי. במשך תקופה זו שיננתי חזר ושב את המסכתות ביצה וראש-השנה ואני בקיא בהן עכשיו. התבין אפוא מדוע אינני שותף לחרדה האופפת את כולכם?".**

חלפו כמה שבועות והרופא בא לביתו של ר' אליעזר-יוסף להסיר את התחבושות מעיניו ולקבוע את תוצאות הניתוח. בעוד הסובבים ממלמלים פרקי תהילים ונושאים תחינה נרגשת לה' - הוסרו התחבושות והרופא הציץ לתוך שני האישונים המתרחבים. "אדוני רואה", קבע הרופא. **מאז והלאה ניצל ר' אליעזר-יוסף את שליטתו המושלמת במסכתות ביצה וראש-השנה כדי לשוב ולשנן על-פה בכל עת. עד ערוב ימיו הספיק לחזור ולסיימן למעלה מארבעת-אלפים פעמים!**

בצוואתו לבניו כתב ר' אליעזר-יוסף את המשפט הנ"ל, בהסבירו כי "אנשים יעברו ליד המצבה, יראו את המילים החקוקות עליה וסקרנותם תתעורר. או-אז ישאלו וייענו כי פעם התגורר בעיר-הקודש יהודי שאהב את התורה, ומאהבתו אותה חזר ושינן שתי מסכתות בש"ס יותר מארבעת-אלפים פעמים".

<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל נאלי בן עזרא ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חתניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל שני בת אסתר ע"ה שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן זהבה הי"ו מסעוד בן יקוט ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רחזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה יפה בת גאולה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יורם בנימין ז"ל בן חביבה הי"ו יוסף בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה</p>
---	--	---------------------------	--	---